

A בס"ד

Intro

Today we will Be"H learn 'דף ו' of זבחים. Some of the topics we will learn about include:

כיפרו על מה שבאו
Whether a קרבן שלא לשמה atones for its owner or not?

אעשה דלאחר הפרשה
Whether a קרבן עולה atones for an עשה that was violated after the קרבן was designated?

סמיכה
The status of a קרבן offered without סמיכה, leaning on the קרבן.

נותר השמן
The application of the leftover oil from a מצורע's purification ritual.

שעירי עזרת
The two קרבנות חטאת as קרבן ציבור on the Yom-Tov of Shavuot, were to atone for anyone who inadvertently entered the מקדש בית or ate קודש while טמא.

A

כיפרו על מה שבאו

אעשה דלאחר הפרשה

סמיכה

נותר השמן

שעירי עזרת

B

לב בית דין קמתנה עליהן
A קרבנות whether communal were purchased conditionally, allowing their designation to take effect when necessary.

תמידין שלא הוצרכו לצבור
Whether surplus animals designated for the קרבן תמיד can be redeemed while still unblemished.

B

לב בית דין קמתנה עליהן

תמידין
שלא הוצרכו לצבור

1 So, let's review...

The Mishnah on ב' דף ו ruled:

כל הזבחים שנובחו שלא לשמן
כשרים

אלא שלא עלו לבעלים לשם חובה

All קרבנות that were slaughtered with the wrong intention, i.e. they were slaughtered not for their own sake, but for the sake of a different קרבן, are כשר, but their owner has not fulfilled his obligation.

And as Rashi explains

צריך להביא אחר לחובתו או לנדור

If he brought this קרבן to fulfill a Torah obligation or a vow, he must bring another.

The Gemara now inquires:

כיפרו על מה שבאו

או לא כיפרו

Did these קרבנות achieve atonement for their owner or not?

And Rashi explains

נפקא מינה

שלא ידאג מן היסורין בינתיים

The owner must bring another קרבן. The Gemara is inquiring whether he achieved atonement, or if he might still receive punishment for his עבירה until he brings the second קרבן.

The Gemara answers

מסתברא דלא כיפרו

It is reasonable to assume that they did not achieve atonement, because

אי סלקא דעתך כיפרו

שני למה הוא בא

If they did achieve atonement, what is the purpose of the second קרבן?

Rather,

לא כיפרו

They did not achieve atonement, and yet

למה הוא קרב

שלא לשמו מכח לשמו קאתי

The first קרבן is still offered, because it was initially designated as a לשמה קרבן.

=====

1

כל הזבחים שנובחו שלא לשמן
כשרים
אלא שלא עלו לבעלים לשם חובה

All קרבנות that were slaughtered with the wrong intention, are כשר, but their owner has not fulfilled his obligation.

And as Rashi explains

צריך להביא אחר לחובתו או לנדור

If he brought this קרבן to fulfill a Torah obligation or a vow, he must bring another.

כיפרו על מה שבאו
או לא כיפרו

Did these קרבנות achieve atonement for their owner or not?

And Rashi explains

נפקא מינה

שלא ידאג מן היסורין בינתיים

The owner must bring another קרבן. The Gemara is inquiring whether he achieved atonement, or if he might still receive punishment for his עבירה until he brings the second קרבן.

The Gemara answers

מסתברא דלא כיפרו

It is reasonable to assume that they did not achieve atonement, because

אי סלקא דעתך כיפרו
שני למה הוא בא

If they did achieve atonement, what is the purpose of the second קרבן?

Rather,

לא כיפרו

They did not achieve atonement.

and yet

למה הוא קרב

שלא לשמו מכח לשמו קאתי

The first קרבן is still offered, because it was initially designated as a לשמה קרבן.

2 The Gemara now discusses an ordinary קרבן עולה that WAS brought לשמה:
 A קרבן atones for violating a מצוה עשה for which there is no specific קרבן.
 However, the Gemara inquires;
 אעשה דלאחר הפרשה מכפרא או לא מכפרא
 Does a קרבן עולה atone for an עשה that was violated after the קרבן was designated, or not?
 Perhaps
 מה חטאת
 דקודם הפרשה אין
 דלאחר הפרשה לא
 אף הכא נמי
 דקודם הפרשה אין
 לאחר הפרשה לא
 Just as a קרבן חטאת only atones for a תעשה לא that was committed before the קרבן was designated; so, too, a קרבן עולה can only atone for a עשה that was violated before the קרבן was designated?
 OR perhaps we can differentiate:
 לא דמיא לחטאת
 דחטאת
 על כל חטא וחטא
 בעי לאיתוויי חטא חטאת
 A separate חטאת קרבן is required for every transgression. Therefore, it cannot atone for another עבירה transgressed after it was designated. However,
 והכא
 כיון דאיכא כמה עשה גביה מכפרא
 אעשה דלאחר הפרשה נמי מכפרא
 A קרבן עולה can atone for many עשה עשה, because as Rashi explains
 שהרי לא חייב הכתוב להביאו
 אלא דורון בעלמא
 The Torah does not obligate one to bring a קרבן עולה for an עשה; it is merely a gift to achieve full כפרה. (R)
 Therefore, perhaps it can also atone for a עשה that was violated after it was designated.

2 The Gemara now discusses an ordinary קרבן עולה that was brought לשמה.
 A קרבן atones for violating a מצוה עשה for which there is no specific קרבן.
 However, the Gemara inquires;
אעשה דלאחר הפרשה מכפרא או לא מכפרא
 Does a קרבן עולה atone for an עשה that was violated after the קרבן was designated, or not?

?
 Perhaps

<p>אף הכא נמי דקודם הפרשה אין לאחור הפרשה לא so, too, a קרבן עולה can only atone for a עשה that was violated before the קרבן was designated?</p>	<p>מה חטאת דקודם הפרשה אין דלאחור הפרשה לא Just as a קרבן חטאת only atones for a תעשה לא that was committed before the קרבן was designated;</p>
--	---

Or Perhaps

<p>והכא כיון דאיכא כמה עשה גביה מכפרא אעשה דלאחר הפרשה נמי מכפרא A קרבן עולה can atone for many עשה עשה, because as Rashi explains שהרי לא חייב הכתוב להביאו אלא דורון בעלמא A קרבן עולה is merely a gift to achieve full כפרה. Therefore, perhaps it can also atone for a עשה that was violated after it was designated.</p>	<p>לא דמיא לחטאת דחטאת על כל חטא וחטא בעי לאיתוויי חטא חטאת A separate חטאת קרבן is required for every transgression. Therefore, it cannot atone for another עבירה transgressed after it was designated. However,</p>
--	---

3 The Gemara answers by citing a Pasuk:
 וסמך ונרצה
 One performs סמיכה, leaning on the קרבן, and the קרבן is accepted, and a ברייתא questions
 וכי סמיכה מכפרת
 והלא אין כפרה אלא בדם
 שנאמר כי הדם הוא בנפש יכפר
 does not achieve atonement; it is only הדם that achieves atonement?
 Rather, the Pasuk is teaching us
 שאם עשאה לסמיכה
 שירי מצוה
 מעלה עליו הכתוב
 כאילו לא כיפר, וכיפר
 If one considers סמיכה unimportant and does not do it, it is considered as if he has not achieved atonement, but he has.

To explain this paradoxical statement, the Gemara suggests
 דכיפר עשה דקודם הפרשה
 לא כיפר אעשה דסמיכה
 דהוה ליה עשה דלאחר הפרשה
 It atones for any עשה violated before it was designated, but it does not atone for failing to perform סמיכה, since this occurred after the קרבן was designated.

3

וסמך ונרצה
One performs סמיכה, leaning on the קרבן, and the קרבן is accepted,
and a ברייתא questions
וכי סמיכה מכפרת
והלא אין כפרה אלא בדם - שנאמר
כי הדם הוא בנפש יכפר
does not achieve atonement;
it is only הדם that achieves atonement?

Rather, the Pasuk is teaching us
שאם עשאה לסמיכה
שירי מצוה
מעלה עליו הכתוב
כאילו לא כיפר, וכיפר
If one considers סמיכה unimportant and does not do it,
it is considered as if he has not achieved atonement,
but he has.

To explain this paradoxical statement,
the Gemara suggests
דכיפר עשה דקודם הפרשה
לא כיפר אעשה דסמיכה
דהוה ליה עשה דלאחר הפרשה
It atones for any עשה violated before it was designated,
but it does not atone for failing to perform סמיכה,
since this occurred after the קרבן was designated.

4 The Gemara accepts that the Pasuk is saying that he has not atoned for the עשה of סמיכה. However, this does not resolve our earlier inquiry, because כל כמה דלא שחיט בעמוד וסמוך קאי Until he slaughters the קרבן, he is obligated to perform סמיכה, and so אימת קא הוי עשה לאחר שחיטה לאחר שחיטה לא קא מיבעיא לן He only violates this עשה when he Shechts the קרבן without doing סמיכה, and the קרבן certainly does not atone for a transgression committed AFTER שחיטה.

However, the Gemara suggests another interpretation of the ברייתא:

אימא כיפר גברא לא כיפר קמי שמיא The owner of the קרבן achieves atonement and will not be punished, but it was not truly accepted, as Rashi explains לא כיפר קמי שמיא לנחת רוח לקונו דלא עבד מצוה מן המובחר Hashem is not pleased, since he did not perform the mitzvah properly.
=====

4 The Gemara accepts that the Pasuk is saying that he has not atoned for the עשה of סמיכה.

However, this does not resolve our earlier inquiry, because

כל כמה דלא שחיט בעמוד וסמוך קאי

Until he slaughters the קרבן, he is obligated to perform סמיכה,

and so

אימת קא הוי עשה לאחר שחיטה

לאחר שחיטה לא קא מיבעיא לן

He only violates this עשה when he Shechts the קרבן without doing סמיכה, and the קרבן certainly does not atone for a transgression committed AFTER שחיטה.

However, the Gemara suggests another interpretation of the ברייתא:

אימא כיפר גברא לא כיפר קמי שמיא

The owner of the קרבן achieves atonement and will not be punished, but it was not truly accepted,

as Rashi explains

לא כיפר קמי שמיא

לנחת רוח לקונו

דלא עבד מצוה מן המובחר

Hashem is not pleased, since he did not perform the mitzvah properly.

5 The Gemara cites another ברייתא to resolve the inquiry regarding דלאחר הפרשה:

רבי שמעון אומר

שעירי עצרת למה הן באין

על טומאת מקדש וקדשיו

The two שעירי, which were brought as קרבנות חטאת as part of the קרבן ציבור on the Yom-Tov of Shavuos, were to atone for anyone who inadvertently entered the בית מקדש or ate קודש while טמא.

The ברייתא asks

נזרק דמו של ראשון

שני למה קרב

What was the purpose of the second שעיר, if it was brought after the already performed זריקה כהן for the first שעיר, and achieved atonement?

And answers;

על טומאה שאורעה בין זה לזה

It atones for an עבירה that occurred between these two קרבנות.

The Gemara assumes that these קרבנות were purchased together, and points out

הכא דעשה דלאחר הפרשה

וקא מכפרא

Apparently, the second שעיר atones for an עבירה performed after it was designated!

The Gemara answers

דאפרשינהו בזה אחר זה

In a case where the two קרבנות were not designated simultaneously but one after the other, then the second קרבן atoned for a עבירה that occurred between the two designations.

5 The Gemara cites another ברייתא to resolve the inquiry regarding דלאחר הפרשה:

רבי שמעון אומר

שעירי עצרת למה הן באין על טומאת מקדש וקדשיו

The two שעירי, which were brought as קרבנות חטאת as part of the קרבן ציבור on the Yom-Tov of Shavuos, were to atone for anyone who inadvertently entered the בית מקדש or ate קודש while טמא.

The ברייתא asks

נזרק דמו של ראשון שני למה קרב

What was the purpose of the second שעיר, if it was brought after the already performed זריקה כהן for the first שעיר, and achieved atonement?

And answers;

על טומאה שאורעה בין זה לזה

It atones for an עבירה that occurred between these two קרבנות.

The Gemara assumes

that these קרבנות were purchased together, and points out

הכא דעשה דלאחר הפרשה וקא מכפרא

Apparently, the second שעיר atones for an עבירה performed after it was designated!

The Gemara answers

דאפרשינהו בזה אחר זה

In a case where the two קרבנות were not designated simultaneously but one after the other, then the second קרבן atoned for an עבירה that occurred between the two designations.

6 However, the Gemara asks וליקום ולימא ליה לקרא דכי כתיבא בזה אחר זה כתיבא Is it reasonable to say that the Pasuk refers only to such a scenario? And Rashi adds והלא בכל שנה הצריכו שנים We require two שנירים every year, regardless of how they were purchased?

Therefore, the Gemara explains שאני קרבנות צבור דלב בית דין קמתנה עליהן Even if this was not always the case and they were purchased together, but communal קרבנות were purchased conditionally, and so they stipulated that the second קרבן's designation only take effect after the first one was sacrificed.

However, the Gemara rejects this answer, and shows that לב בית דין מתנה עליהן ר' שמעון does not hold of

אמר רבי יוחנן תמידין שלא הוצרכו לצבור לדברי ר' שמעון אין נפדין תמימים לדברי חכמים נפדין תמימין ר' יוחנן explained that it is a מחלוקת whether surplus animals designated for the קרבן תמיד can be redeemed while still unblemished.

According to ר' שמעון, they cannot, because לית ליה לב בית דין מתנה עליהן קרבנות does not stipulate the designation of לב בית דין Therefore, they remain תמידין and cannot be redeemed unblemished.

While according to the חכמים, they can, because לב בית דין מתנה עליהן לב בית דין stipulates that if they are not needed, they are only sanctified for קדושת דמים, for their value, and so they can be redeemed.

6 וליקום ולימא ליה לקרא דכי כתיבא בזה אחר זה כתיבא Is it reasonable to say that the Pasuk refers only to such a scenario?

And Rashi adds

והלל בכל שנה הצריכו שנים We require two שנירים every year, regardless of how they were purchased?

שאני קרבנות צבור דלב בית דין קמתנה עליהן Even if this was not always the case and they were purchased together, but communal קרבנות were purchased conditionally, and so they stipulated that the second קרבן's designation only take effect after the first one was sacrificed.

However, the Gemara rejects this answer, and shows that ר' שמעון does not hold of לב בית דין מתנה עליהן

אמר רבי יוחנן

תמידין שלא הוצרכו לצבור

אדברי חכמים נפדין תמימין

אדברי ר' שמעון אין נפדין תמימים

ר' יוחנן explained that it is a מחלוקת whether surplus animals designated for the קרבן תמיד can be redeemed while still unblemished.

According to the חכמים, they can, because

לב בית דין מתנה עליהן stipulates that if they are not needed, they are only sanctified for קדושת דמים, for their value, and so they can be redeemed.

According to ר' שמעון, they cannot, because

לית ליה לב בית דין מתנה עליהן does not stipulate the designation of קרבנות Therefore, they remain תמידין and cannot be redeemed unblemished.